

« zurück blättern vor »

GLAZGAL subst. m., ab 1534; auch *glasgal*; ‘Natriumsulfat und Alkalisalze auf der Oberfläche von Glas beim Schmelzen’ – ‘siarczan sodu i chlorki alkaliów osadzające się na powierzchni szkła w czasie jego wytopu’: 1534 FalZioł V 101v, SPXVI *Wezmi wapna nie gązonego / iednę librę / glas gal / tho iest fklaney piany szefć łotow.* ◊ 1689 SekrWyj 286, SP17 *Lutować opiłkami flagletu, przydawfzy borákfu, glázgalu, soli.* ◊ [LBel.] 1785 Torz. Szkł. 258 *natym szkłe [...] rano zwykła się znajdować nawierzchu materya pływaiąca [...], ta się nazywa glazgal, trzeba ją tyżką żelazną z wielką zebrać ostrożnością.* – SPXVI, L, SWIL, SW. ◊ **Var:** *glasgal* subst. m., [hapax] 1534 FalZioł V 101v, SPXVI – nur SPXVI; *glazgal* subst. m., 1689 SekrWyj 286, SP17 ◊ [LBel.] 1785 Torz. Szkł. 258, L – L, SWIL, SW. ◊ **Etym:** nhd. *Glasgalle* subst. f., ‘Verunreinigung des Glases (meist Natrium- oder Calciumsulfat), die sich beim Schmelzen auf der Glasoberfläche absetzt’, GRI. ◊ **Konk:** †*galsztym*.

« zurück blättern vor »